

Kdo je revijo ustvarjal?

Who has been creating the magazine?

The magazine of the Slovenian paper and paper processing industry is celebrating the 50th anniversary this year. The first issue was published in the spring of 1973. Just like a magazine does not exist without readers, it cannot be created without committed people who create it professionally, enthusiastically, conscientiously and wholeheartedly. In the long 50 years, the Paper magazine was created by a plethora of collaborators including journalists, editors, photographers, designers, experts and colleagues from the profession. From the very beginning, the expertise of the colleagues was highly valued at the magazine. For some, this work was just another job, while for others, it was an experience with a traditional industry or an insight into a completely new world. Who are the faces that have been creating our magazine for 50 years? What have they been doing, what do they remember, what stuck in their memory the most? What do they wish for the magazine on its anniversary?

Panožna revija Slovenske papirne in papirno predelovalne industrije letos praznuje 50 let. Prva številka je izšla spomladi leta 1973. Kot revije ni brez bralcev, tudi ne more nastati brez zavzetih ljudi, ki revijo strokovno, zavzeto, vestno in srčno ustvarjajo. In v dolgih 50 letih je revijo Papir ustvarjala cela vrsta sodelavcev; med njimi novinarji, uredniki, fotografi, oblikovalci, strokovnjaki in sodelavci iz stroke ... Od vsega začetka je bila pri reviji zelo cenjena strokovnost sodelavcev. Nekaterim je bilo to delo zgolj še ena od delovnih nalog, drugim pač izkušnja s tradicionalno industrijo, tretjim vpogled v povsem nov svet. In kdo so obrazi, ki so v 50 letih ustvarjali našo revijo in jo ustvarjajo še danes? Kaj vse so delali, česa se spominjajo, kaj se jim je najbolj vtisnilo v spomin? Kaj želijo reviji ob jubileju?

Zastavili smo jim tri vprašanja.

1. Kaj ste si najbolj zapomnili iz časa sodelovanja pri reviji Papir?
2. Kaj bi ocenili kot svoj največji prispevek (pri oblikovanju/pripravi) revije Papir?
3. Kakšno popotnico bi zaželeli reviji Papir ob 50-letnici izhajanja?

Monika Lampič, nekdanja oblikovalka revije

1. Urejenost, doslednost, natančnost, predanost Ane in Petre, njune ekipe in seveda tudi naše. Da smo leta 2007 (če imam prav v spominu) obudili revijo Papir, je bil za našo ekipo lep izziv. Reviji Papir smo postavili nove temelje celostne podobe, uvedli smo sistem, ki je bralcu lažji, prepoznavnejši, jasnejši, prijaznejši. Uporabili smo barve narave, lesa in stremeli k uporabi recikliranih papirjev, če je le šlo. Papirju smo dali novo življenje z izjemno vsebino strokovnjakov. Z revijo Papir smo sobivali in ustvarjali dve desetletji, na kar smo ponosni.

2. Kot ekipa Studia U3nek smo vedno upoštevali postavljene smernice, saj se nam je to zdelo pomembno za prepoznavnost in konsistenco. Upoštevali smo želje, nadgrajevali, ko je bilo treba, predvsem pa menim, da smo dolga leta prispevali tudi mi kot del strokovnjakov – oblikovalcev – na prepoznavnosti, oblikovni dovršenosti in z izborom pravih podizvajalcev.

3. Naj revija Papir še nadaljnjih 50 let ali več ustvarja vsebino s tako predanimi ljudmi, kot smo bili mi vsi, nekateri še vedno so. Verjamem, da kreativnost ne pozna meja, in naj se ta pokaže na več ravneh: vsebinskem, materialnem in oblikovnem. Prostora za kreativnost je neomejeno. Srečno.

Jože Volfand, nekdanji glavni urednik revije od 2004 do 2008

1. Na novo sem odkrival papir kot material, panogo kot trdoživo gospodarsko dejavnost, ki je iskala nov razvojni vzgon v specializaciji in novih raziskovalnih projektih, ki povezujejo verigo gozd – les – papir, predvsem pa sem srečal odlične strokovnjake in menedžerje: Majdo Androjno, Branka Rožiča, Francija Kadunca, Marka Jagodiča, Boruta Tavčarja, dr. Andra Ocvirka, dr. Vero Rutar, Radka Mijatoviča, Staneta Menarda ... Seveda pa nobena številka ni nastala brez Marka Jagodiča.

2. Kot dolgoletni novinar in urednik na Delu sem k pisanju povabil nekatere svoje kolege: Branka Sobana, Zorano Bakovič, Jaka Koprivca, Mitjo Meršola. V revijo sem želel pripeljati globalni svet papirja. Tisti, ki bo danes

listal številke iz let 2004 do 2008, bo lahko tudi prebral, kako je panoga že takrat začela vlagati v okolje. Uredniški koncept je bil jasen – razvoj panoge, raziskave in odgovornost do okolja.

3. Papir je specializirana panožna strokovna revija in jo berem, saj dobro sodelujem s Petro Prebil Bašin. Daje prereze poslovanja panoge in podjetij, odkriva perspektivno rabo papirja in kartona v našem vsakdanjem življenju. Morda bi bilo dobro včasih pogledati, kaj se dogaja s panogo po svetu. In kaj panoga prispeva k zelenemu prehodu Slovenije.

Alenka Lena Klopčič, nekdanja tehnična urednica revije

1. Konstruktivnosti ljudi, ki so bili vključeni v njeno nastajanje, vključno s 'sokoljim očesom' tako Petre (Prebil) kot Ane (Sotlar), s katerima sem tako tudi vedno – ampak resnično vedno! – z veseljem šla tudi na kavo in po možnosti še na kakšno sladičko poleg. ☺

2. Da sem pripeljala v kreativni del ekipe Romana Peklaja, odličnega oblikovalca in večkrat nagrajenega ilustratorja ter, še pomembneje, super človeka, s katerim sva vedno uživala ob snovanju naslovnice in pomembnejših prispevkov. Resnično je pomembna energija, ki zaveje v ekipi, sploh ko gre za ustvarjalne procese in še sploh v delovnem procesu, na katerega pogosto pritiskajo časovni roki. In ta energija je bila v času mojega dela za revijo Papir po moje res dobra.

3. Prav to torej iskreno želim reviji Papir in njenim ustvarjalcem – DOBRO ENERGIJO! Pa vse najboljše! («Petra in Ana, nič se 'šparat' s tortico!» ☺)

Ana Sotlar, dolgoletna članica uredniškega odbora

1. Pri reviji sodelujem od leta 2008. Revija Papir ima tri glavna obdobja: prvo je zaznamoval inženir Iglič, ki je dolga leta skrbel za razvoj papirniške stroke v Sloveniji; v drugem obdobju je revijo tako vsebinsko kot tudi oblikovno ustvarjalo podjetje Fitmedia, ki ni bilo iz panoge. Revija Papir je bila takrat sicer na visoki ravni s kakovostnimi novinarskimi prispevki, a smo pogrešali prispevke o papirju in podjetjih iz panoge ... V letu 2007 je nato nastopilo tretje obdobje, v katerem smo se revije lotili entuziastično po principu »naredi sam svoj Papir«. Želeli smo, da postane revija Papir izjava za javnost slovenskih papirničarjev in predelovalcev papirja. Menili smo, da revijo lahko oblikujemo s pomočjo vsebin, pridobljenih iz podjetij, da lahko prispevke sami pripravimo za objavo. Nekaj časa nam je z veliko vloženega truda to tudi uspevalo. Kmalu pa je prišlo spoznanje, da revija potrebuje strokovnejši pristop pri pripravi besedil, zato smo k sodelovanju povabili novinarje. Najprej Tanjo Bricelj, potem Alenko Leno Klopčič in zdaj

Barbaro Škrinjar. Njihov strokovni pristop pri oblikovanju besedil in dejstvo, da nobena od tehničnih urednic ni prihajala iz panoge, je dalo reviji Papir pečat. Seveda je tudi vsak grafični oblikovalec revije prispeval k njenemu razvoju.

In kaj mi je ostalo najbolj v spominu? Skozi leta se je nabralo precej spominov. Zagotovo pa se najbolj spomnim intervjuja z gospodom Igličem ob njegovi 90-letnici v objemu njegovega doma, ob njegovi ženi, gospe Martini, ko je bil do svojega velikega dela vedno zelo skromen. Tudi intervju s takratnim predsednikom dr. Danilom Türkcom, za katerega sva sestavili vprašanja s Petro Prebil Bašin, ima posebno mesto. Nekateri spomini so tudi manj lepi; včasih me je presenetilo, da so ob pomembnih dogodkih v podjetjih v panogi drugi mediji poročali, v panožni reviji pa o tem nismo vedeli nič.

In še nekaj – revija je seveda, kot se spodobi, lektorirana. Pa vendar se je v preteklosti zgodilo (žal večkrat, kot bi si želeli), da ostane kaj neopaženo. Treba je reči, da sem skozi večletno sodelovanje ugotovila, da imamo papirničarji poleg svoje stroke radi tudi slovenski jezik, saj budna očesa pri korekturnem branju časopisa pred tiskom opazijo in popravijo še marsikaj.

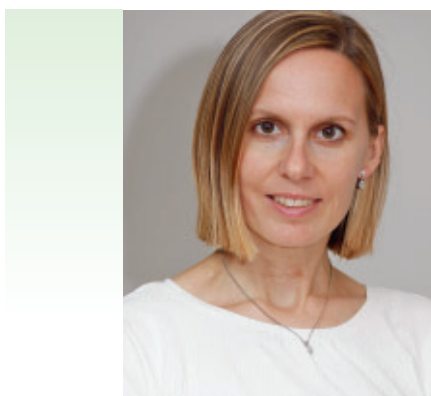
2. O svojem prispevku je težko pisati, ker je revija delo ekipe.

3. Reviji Papir želim lepo zorenje, dolgo izhajanje, širok krog bralcev in zagnane ustvarjalce, ki bodo znali in zmogli nagovoriti panožne kolege in nositi glas o slovenski papirni in papirno predelovalni industriji tudi zunaj panoge – tako v izobraževalne ustanove kot tudi med oblikovalce našega ekonomskega prostora.

Tanja Bricelj, nekdanja tehnična urednica in avtorica slogana: Postani Car, papirniCar!

Reviji Papir ob jubileju želim vse najboljše, še veliko uspešnih let, da bi ohranjala nepogrešljiv poligon za objave v papirniški stroki in spodbujala k objavam tako akademsko sfero kot tudi beležila dogajanja v slovenskih papirnicah in papirnopredelovalnih podjetjih. Uspešno delo vam želim in vse dobro!

Barbara Škrinjar, tehnična urednica revije

1. Papir povezujem s pisanjem in ga imam od nekdaj rada. Z začetkom mojega sodelovanja pri reviji Papir pa sem spoznala še njegovo bolj tehnološko plat; celotno verigo, ki stoji za končnim izdelkom, za kaj vse papir še uporabljamo, njegovo vlogo v krožnem gospodarstvu ... Ob ustvarjanju vsake številke preberem veliko novih zanimivih zgodb in izvem marsikaj novega. Revija pa so na koncu vedno ljudje; tako je tudi pri Papirju in vesela sem, da revijo ustvarjamo skupaj s Petro, Teo in Romanom.

2. Kakšno bolj strokovno zakomplicirano besedilo poenostavim v bralcu razumljivejši jezik. ☺

3. Še na vsaj 50 uspešnih let ☺ Prav je, da ima papirna panoga svojo panožno revijo v papirnati obliki. Ta koncept 100-odstotno podpiram in vsem zaslužnim čestitam ob zavidljivem jubileju.

Barbara Škrinjar, Tea Kapun,
Petra Prebil Bašin, Ana Sotlar